

Salasını Duydum Aşkımızın

– G ö k ç é ! · 06 Mart 2012

Nasıl acır insanın içi
Sessiz sessiz mırıldanışlarda

Nasıl susulur
Nasıl ölüdür
Sessiz sessiz ağlanır
İki bedenın yan yana
Yalnız kaldığı zamanlarda

Başlar öne eğiktir
Etrafta çamaşırını toplayan kadınlar
Tek ses var bize ait
Ayakkabılarımızdan çıkan sesler
Birlikte yürüdüğümüz yolun
Adımları var,
Toprağına bastığımız yolun
Başından sonuna
Ayak izlerimiz var
Sessiz, sensiz, bensiz
Kimsesiz...

Ne çamaşır toplayan kadın bilir
Ne de sen bilirsın
O buz gibi havada
Nasıl üşüdüğümü
Nasıl öldüğümü

Nasıl acır insanın içi
Sessiz sessiz mırıldanışlarda

Öyle muhteşem bir ölümdü ki
Yaşarken gördüm cenazemi
Sen yanımdaydın
Muhtemelen sen de ölmüştün
Ve ben de senin yanımdaydım

Cenazene gelmiřtim.

Yolumuzun sonu birlikte bitecekti
Ebediyete gidiyorduk
Tek kelime etmeden

Ruhen konuřuyorduk oysa
Yanımızdan geçen kedilere
Beraber bakabiliyorduk
Gözler anlatıyordu derdini

Ama
Bir terslik vardı Göz yaşları içimize akıyordu
Etrafta feryat figan eden yoktu
Biz yaşarken ölmüřtük çünkü
Kimse bilmez
Anlamaz
Duymaz
Bilemezdi.

Biz öyle muhteşem ölmüřtük ki
Yaşarken gördük cenazemizi
Tabutlarımızı biz taşıdık
Yan yanaydık
Yürüyorduk
Susmuřtuk
Salasını duydum aşkımızın
Ölmüřtük...